

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P., Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Michał Przybył

Protokolant: p.o. stażysty P. D.

po rozpoznaniu 27 stycznia 2023 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko S. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda **1391,90 zł (tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt jeden złotych i dziewięćdziesiąt groszy)** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 28 września 2018 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 297,58 zł tytułem kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Asesor sądowy Michał Przybył

UZASADNIENIE

Powód wniósł 29.08.2019 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Następnie postanowieniem referendarza sądowego z 24.09.2019 r. została sprawa przekazana do tut. Sądu.

Referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty 11.03.2020 r. Wobec niemożliwości jego skutecznego doręczenia, powód wniósł o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu. Zarządzeniem z 25.03.2022 r. Referendarz sądowy ustanowił kuratora w osobie J. W. (k. 66). Kurator w terminie złożyła odpowiedź na pozew, kwestionując wiarygodność kserokopii wezwań do zapłaty oraz brak wykazania, że pozwany jechał pociągiem 6.09.2018 r. Dodatkowo kurator podniosła zarzuty wobec brak przedłożenia tekstu regulaminów i cenników, co uniemożliwia weryfikację opłaty dodatkowej.

W replice powód przedłożył archiwalne cenniki usług oraz regulamin obowiązujący w dacie wystawienia wezwań do zapłaty oraz oryginały tychże wezwań.

STAN FAKTYCZNY:

W dniu 6.09.2018 r. S. P. jechał pociągiem (...) na trasie S.-G. nie mając ważnego biletu na przejazd. Wezwaniem do zapłaty nr (...) został wezwany do uiszczenia w terminie 14 dni kwoty 192,40 zł lub w terminie 21 dni 679,90 zł. W tym samym dniu S. P. poruszał się pociągiem (...) ze stacji G. do stacji P. bez ważnego biletu. Wezwaniem do zapłaty nr (...) został wezwany do uiszczenia w terminie 14 dni kwoty 224,50 zł lub w terminie 21 dni 712 zł. Oba dokumenty zostały własnoręcznie podpisane przez S. P..

dowód: wezwanie do zapłaty - protokół nr (...) (k. 109), wezwanie do zapłaty - protokół nr (...) (k. 110), Cennik usług przewozowych Spółki (...) obowiązujący w dniu 6.09.2018 r. (k. 23-23v)

OCENA DOWODÓW:

Powód przedłożył oryginały wezwań do zapłaty wystawianych w razie zatrzymania podróżnego bez ważnego biletu na przejazd. Kurator pozwanego nie kwestionował w żadne sposób tych oryginałów, a i Sąd nie miał podstaw by z urzędu tego dokonywać. Co do archiwalnego cennika usług, w tym opłat dodatkowych za przejazd, to wydruki zgodne są z informacją zamieszczoną na stronie internetowej wskazanej przez powoda w replice. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania wiarygodności tych dokumentów, są one ogólnodostępne oraz widoczne w pociągach.

OCENA PRAWNA:

Zgodnie z treścią art. 33a ust. 3 ustawy prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1983 z późn. zm) w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Powód wykazał okoliczność, iż pozwany nie wywiązał się z zawartej z powodem umowy przewozu.

Pozwany nie udowodnił, aby zgłaszał konduktorowi chęć zakupu biletu kredytowanego. Podpisując zaś wezwanie do zapłaty bez zastrzeżeń (a wręcz wpisując wyraźnie słowo „brak” w odpowiedniej rubryce) de facto potwierdził, okoliczności wskazane w tym wezwaniu - czyli jazdę bez ważnego biletu oraz świadomość co do wysokości opłaty dodatkowej.

Powód wykazał, zdaniem Sądu, istnienie, wysokość i wymagalność zobowiązania pozwanego. Wysokość opłaty dodatkowej jest zgodna z § 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 20 stycznia 2005 r. w sprawie sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt oraz wysokości opłaty manipulacyjnej (Dz. U. Nr 14, poz. 117) i ówczesnie obowiązującym cennikiem usług powoda.

Odnośnie przedawnienia roszczenia Sąd zauważa, że w świetle regulacji art. 77 ust. 1 i 3 pkt 4 ustawy Prawo przewozowe oraz wniesienia pozwu przez powoda w terminie przed upływem roku od terminu wymagalności roszczenia, a nawet przez upływem roku od wezwania do zapłaty – przedawnienie nie mogło nastąpić. Wniesienie pozwu przerwało bowiem bieg terminu przedawnienia.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., w świetle którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). Termin płatności dochodzonej pozwem należności został określony w wezwaniach do zapłaty i wynosił 21 dni. Zatem od 28.09.2018 r. pozwany popadł w opóźnienie i od tej daty należało zasądzić odsetki zgodnie z żądaniem pozwu.

KOSZTY PROCESU:

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 2 k.p.c. i obciążył nimi pozwanego w całości, albowiem powód wygrał sprawę. Powód wniósł o zwrot kosztów w kwocie 297,58 zł (k. 108v) i tyle też zasądzono w wyroku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku.

Asesor sądowy Michał Przybył